

traktatteksten præcisere det omfang, hvori overdragelsen sker. Denne præcisering kan bestå i en angivelse af de sagsområder eller emneområder, på hvilke de fælles organer skal kunne udøve beføjelser, samt en angivelse af beføjelsernes indhold, f.eks. om de går ud på at fastsætte generelle regler, træffe konkrete beslutninger af administrativ karakter eller afgøre retstvister. Kravet om, at sådan præcisering skal fremgå af loven, udelukker, at det overlades til vedkommende internationale organer selv at bestemme omfanget af deres beføjelser. Derimod ligger der ikke i grundlovsbestemmelsen nogen kvantitativ begrænsning. Det kan altså ikke kræves, at overdragelsen kun sker i begrænset omfang, d.v.s. i ringe omfang eller på mindre væsentlige sagsområder.

Anvendelsen af art. 235 er som ovenfor anført knyttet til de i traktatens øvrige bestemmelser angivne virkeområder. Omfanget af de beføjelser, der overlades EFs institutioner, er på denne måde nærmere bestemt.

Der henvises i øvrigt til justitsministeriets redegørelse om EF og grundloven, afsnit IV, punkt 2.c (side 51-56).«

På baggrund af ministerens svar gav udvalgets flertal i betænkningen over lovforslaget udtryk for, at man fandt grundlovens betingelser opfyldt også for art. 235's vedkommende, jf. Folketingstidende, a.st., sp. 2802.

Det følger af bestemmelsen i grundlovens § 20, at beføjelserne skal præciseres både i henseende til deres karakter – normfastsættelse, administration, afgørelse af tvister osv. – og i henseende til deres emne, jf. *Max Sørensen*, side 313. Det må altså kræves, at de beslutninger, der kan træffes af det internationale organ, er afgrænset under hensyn til deres saglige indhold eller saglige genstand.

Det kan på den anden side ikke kræves, at denne afgrænsning skal være snævert formuleret. Der ligger ikke noget kvantitativt kriterium i grundlovens ord, jf. *Max Sørensen*, side 313, der fremhæver, at der ikke er holdepunkt for at indfortolke et krav om, at overdragelsen kun

kan ske i begrænset omfang, i betydningen ringe omfang eller på mindre væsentlige områder. Der er følgelig intet til hinder for, at det sagsområde, på hvilket beføjelser overdrages, defineres i rummelige kategorier som f.eks. bestemmelserne i Romtraktaten, navnlig dens art. 3.

Ross, side 411, anfører, at ordene »i nærmere bestemt omfang« i overensstemmelse med sædvanlig juridisk sprogbrug betyder, at det er udelukket generelt at overlade al magt af en vis kategori, f.eks. al udøvende eller dømmende magt, og ligeledes at det er udelukket at bestemme den overladte magt negativt, altså ved at angive bestemte beføjelser, der forbeholdes de nationale myndigheder. Det må positivt angives, hvilke beføjelser der overlades. Herudover ligger der ifølge *Ross* ikke nogen kvantitativ eller kvalitativ begrænsning i den benyttede vending eller noget krav om, at de overladte beføjelsers omfang skal være bestemt så præcist, at der ikke kan blive tale om skøn eller fortolkningstvivil. I note 58, hvor *Ross* i øvrigt slutter sig til *Max Sørensen*'s fortolkning, tilføjes, at det er en selvfølgelig forudsætning, at Danmark fortsat består som stat og folkeretssubjekt.

Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret, 1954, side 496 (i det følgende *Poul Andersen*), indskrænker sig til at sige, at en overladelser til mellemfolkelige myndigheder af alle de beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder og dermed ophævelse af Danmark som selvstændigt statssamfund på baggrund af ordene »i nærmere bestemt omfang«, ikke har hjemmel i § 20.

Peter Germer, Statsforfatningsret II, 1989 (i det følgende *Germer*), side 41, tilslutter sig *Poul Andersen*, *Ross* og *Max Sørensen*, idet det anføres, at udtrykket »i nærmere bestemt omfang« må forstås således, at der ikke kan ske en sagligt ubegrænset overdragelse af kompetence, men at der ikke ligger nogen kvantitativ eller kvalitativ begrænsning i udtrykket.

Zahle, side 152, anfører følgende om udtrykket »i nærmere bestemt omfang«:

»Overladelser kan kun ske »i nærmere bestemt omfang«. Heraf følger, at traktaten – og den dertil knyttede § 20-lov – må indeholde en afgrænsning af de beføjelser, der overdrages. Der skal